

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 45.

Tolvte Session.

29de Møde.

Onsdagen den 21de November Kl. 2.

(Fortfar.)

Ordføreren (Brød.) (forts.): I mange Landens Retninger har der forlængst eksisteret en gavnlig Betydning og Forbindelse imellem Danske, Svenske og Norske. Væger og Naturforskere ere i senere Aar jævnligt komne sammen for at meddele hverandre Udbyttet af deres Videnskab, af deres Erfaringer og Sagttagelser; Theologerne ere gaaede i deres Fodspor, og om jeg ikke feiler have selv vore Agerdyrkere for ikke ret længe siden fulgt Exemplet; et videnskabeligt Tidsskrift søger at vedligeholde Forbindelsen mellem Nordens 4 Universiteter; men den danske Retskyndige staaer desværre til dette Dødsblod saa godt som heelt udenfor denne Bevægelse. Jeg siger den danske, da jeg maa vedgaae, at vore svenske og norske Brødre i saa Henseende ere komne os i Forkjøbet; deres Arbejder vidne idetmindste ved Citat af danske udmærkede Retskyndige om Studium af disses Skrifter. Den danske Retskyndige kjender meget ofte fremmed Lov, fransk, tydsk og engelsk Ret; men for Naborigetets Love og Forsatning er han som oftest overmaade fremmed. Han lader sig berolige med, at det er en Retsforfatning, udsprungen af den samme Rod som vor, og at den er vor saa nær beslegtet, at det er overskødigt at gjøre Bekjendtskab med den. Denne Tilstand anseer jeg — og jeg har længe været af denne Mening — for meget uhyggelig, og jeg vilde meget ønske, at den maatte

blive forandret. Ogsaa i denne Henseende lægger jeg en Vægt paa Forslaget; thi hvor lille og ubetydeligt det end synes, vil det dog være mægtigt nok til at tilvejebringe nogen Forandring heri. Allerede af mit Foredrag idag fremgaaer det, at vil i Fremtiden en dansk Retskyndig — og det bliver hans Pligt — vide fuld Vægt om en dansk Doms Retsvirkning til Execution, maa han i det mindste gjøre Bekjendtskab med een svensk Lov, den nemlig, som handler om danske Dømmes Fuldbkyrdelse i Sverrig, og vil han ret kjende den Lov, som vi her staae i Begreb med at votere om svenske Dømmes Fuldbkyrdelse her i Landet, og ikke lade sig nøie med en udenadlært Formular, vil han kjende Sammenhængen og Forbindelsen maa han nødvendigvis gjøre, var det saa end kun et noget overfladisk Bekjendtskab med den svenske Rettergangsordning og dermed tillige med den svenske borgerlige Lovgivning; da Processlovningen staaer i saa nøie Forbindelse med Lovgivningen i det Hele. Ogsaa i denne Retning troer jeg saaledes, at Udkastet vil have sin gode Betydning. Jeg veed nemlig ikke, at Noget skulde kunne ansee et saadant uddiget Retsstudium for at være skadeligt. Det maatte da vel i al Fald kun være dem, der mene, at vore juridiske Studenter allerede ere overbebyrdede — hvilket endda vel nok lader sig bringe i Orden — eller dem der mene, at det overhovedet var rigtigt at kaste al juridisk Videnskabelighed overbord. For Fremtiden haaber jeg saaledes, at den danske Retskyndige vil blive dragen med ind i hin videnskabelige Virksomhed og Bevægelse, der heldigvis i andre Landens Retninger allerede længe have eksisteret.